

Kamuolgruoziņč

Tu, mīļāš zemit...

Tu, mīļāš zemit, mass ka cimc –
Tu sikeš Sveicem pagasc;
Mēs i teu bēn – viens otrs simc –
Cic bagataks, cic nabaks.

Teu vietums taisn, vietums lik
Tek Svētup cour tā lēni.
Tam krasta louk un puriņ sīk,
Kur uogi oug un sēni.

Te vecim lībešim bi māi
Sensenas, tālas laikas.
Nu sen tuos balti smilkti klāi –
Tie pazuduš ka tvaikas.

Vien valad vēl tāc īks un strupš
Šur tur pa mājim dzirdams;
To senči, dzīvadams gar up,
Bēnbēnim actāi mirdams.

Ka vecmamms sācei pasak teikt,
Bi bēnim muti vaļa –
Un aci palikuši bi
Nuo bailem krāsa zaļa.

Bet vemamms teic un teic bez gal –
Deg zvaigzniši aiz luogim,
Un bēnim pills vis debesmal
A pūķim un a spuokim.

Bēn uzouks un tuos pasaciņš
Ka sudrab lāde saliks,
Un sveicemeš vel ilg būs dzīv,
Bet vai tas valad paliks?

1997. gada 17. jūnijā